

denne samme Forbindelse, at den Maade, hvorpaa Beskatningsforholdene ere ordnede, i gennem en Række af Aar har frembudt Vanskeligheder for Kjøbenhavns Kommune, som det hittil under særdeles gunstige Forhold er lykkedes den at overvinde; men det er ikke sikkert, at det i samme Grad vil være Tilfældet i Fremtiden. Derfor ønsker jeg at udtale det Haab, at man, naar Rigsdagen nu gaar med til at støtte det Ønske, der er hos vore omliggende fattige Kommuner om at komme i Forbindelse med Kjøbenhavn, og denne er villig til at bringe de dertil nødvendige Ofre, saa ogsaa fra Lovgivningsmagtens Side vil stille sig velvillig, naar Kjøbenhavns Kommune bliver nødsaget til at henvende sig til Lovgivningsmagten med Anmodning om at faa sine Skatteforhold ordnede i det mindste paa et lignende Grundlag som det, der gælder for det øvrige Land, saaledes at der skabes en lignende Bevægelsesfrihed som den, der gælder for det øvrige Land.

Med disse Ord skal jeg slutte mig til de allerede udtalte Ønsker om, at Forslaget her maa nyde hurtig Fremme, thi det er sikkert rigtigt, hvad der blev fremhævet af den sidste ærede Taler, at hvis det ikke bliver gennemført i denne Samling, vil der frembyde sig saa store Vanskeligheder, at de Betæneligheder, Kjøbenhavns Kommune allerede har, maaske ville blive saa store, at man maa sige nej til at gaa med til Indlemmelsen, idet forskellige Forhold saa ville kunne blive saa forrykkede, at det vilde kunne blive en Sag, som vi slet ikke rent økonomisk kunde magte.

Piper: Dette Lovforslag hviler jo paa en Overenskomst mellem de interesserede Kommuner: Kjøbenhavn paa den ene Side og de tre Kommuner, der skulle indlemmes i Kjøbenhavn, paa den anden Side. Det er et stort og godt Arbejde, der er udført af de paagældende Kommunalbestyrelser. Det viser sig bedst deri, at der fra Lovgivningsmagten ikke har været noget at rette ved det Forslag, som foreligger, siden det er kommet ind i det høje Ting ovenover, i alt, hvad der angaar Bestemmelserne mellem den optagende og de inddragne Kommuner. Det er ganske naturligt, at det maatte komme til en Indlemmelse, og det er en sund Foranstaltning, der er ved at sættes i Værk. De omliggende Kommuner kunne ikke vedblive at styres som hidtil, idet vi ikke kunne skaffe tilstrækkelige Midler til at udføre de Ar-

bejder og give Befolkningen de Goder, som Befolkningen lige opad Kjøbenhavn maatte have Krav paa. Der kunde jo ogsaa have været Tale om — og det har man tidligere drøftet — at indføre en anden Beskatning, men naar man er gaaet til Inkorporationen, har man ganske sikkert valgt det rette. Thi Indbyggerne i de Kommuner, der ere saa nøje knyttede til Kjøbenhavn, bør ogsaa udgøre en Del af denne.

Da jeg i alt væsentligt kan slutte mig til de ærede Talere, der have haft Ordet, kan jeg indskrænke mig til ret faa Bemærkninger. Naar jeg har taget Ordet, er det paa Amsraadskredsens Vegne for at udtrykke de Følelser, som raade i denne, og de Ønsker, som denne kunde have. Medens der har været Forhandlinger mellem de paagældende Kommuner og Kjøbenhavn — og Lovforslaget er en Frugt deraf — har der ingen Forhandling fundet Sted med Kjøbenhavns Amsraad, og det er dog en Sag af ret stor Vigtighed for dette. Den paatænkte Inkorporation angaar jo $\frac{1}{9}$ — $\frac{1}{10}$ af hele Amtets Areal, og det er jo givet, at Amtsfonden mister en ret betydelig Indtægt derved. Amsraadskredsen vil ganske vist ogsaa blive fri for nogle Udgifter, men at disse ikke holde Stik mod de manglende Indtægter, det skal nok vise sig ved nærmere Undersøgelse. Den højtærede Indenrigsminister fremsatte i Landstinget en Beregning, baseret paa en procentvis Fordeling af Amtsfondens Udgifter paa de Kommuner, der skulle udskilles, og paa den øvrige Amsraadskreds, og derved kom den højtærede Minister til det Resultat, at Amsraadskredsen endog saa vilde have Fordel ved at blive af med de tre Kommuner. Denne Beregning kan jeg aldeles ikke godkende. Af den Beregning, Amsraadet selv har indsendt, fremgaar det, at Amsraadskredsen vil have et Tab paa omkring 11,000 Kr. Det er muligt, at det endog saa bliver noget større. Thi den Beskatning, som har fundet Sted efter Landkommunallovens § 50 efter Folketallet, finder endnu Sted efter en 10 Aar gammel Folketælling, og efter Frederiksbjergs Udskillelse bliver Paalæget pr. Individ ogsaa saa meget større. Det vil da medføre, at alene paa denne Konto vilde man komme 8—10,000 Kr. op for det følgende Aar ved Beskatningen af disse Kommuner. Man kan heller ikke saaledes drage Udgiften procentvis fra, thi det skal nok vise sig, at naar disse Kommuner udskilles, vil det være meget faa af de nuværende Udgifter, som Amtsfonden kan